

ΠΟΣ

PHIL M. JONES

ΑΚΡΙΒΟΣ

ΝΑ

ΞΕΚΙΝΗΣΕΙΣ

**Από την ιδέα
στην πράξη**

Ένας πρακτικός οδηγός
για να υλοποιήσετε τους στόχους σας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η μυστική χειραψία του αυτοδημιούργητου	9
Κεφάλαιο 1: Κάνοντας την αρχή	12
Κεφάλαιο 2: Σταματήστε να ζητάτε την άδεια των άλλων	22
Κεφάλαιο 3: Κοιτάξτε κατάματα το τέρας	32
Κεφάλαιο 4: Κάντε το να στέκει θεωρητικά	50
Κεφάλαιο 5: Διαδώστε για τον εαυτό σας μια καλή φήμη στην οποία να πρέπει να ανταποκριθείτε	62
Κεφάλαιο 6: Φτιάξτε την ομάδα σας	72
Κεφάλαιο 7: Η πρόοδος νικάει την τελειότητα	82
Κεφάλαιο 8: Η αναποφασιστικότητα είναι ο εχθρός	100
Κεφάλαιο 9: Αναβαθμίστε τον τρόπο που λειτουργείτε	112
Κεφάλαιο 10: Ελέγξτε ό,τι ελέγχεται	122
Μια τελευταία σκέψη	133
Ευχαριστίες	135
Λίγα λόγια για τον συγγραφέα	139
Ακολουθεί διαφήμιση (και δεν ντρέπομαι γι' αυτό)	143
Ευρετήριο	145

Η μυστική χειραψία του αυτοδημιούργητου

Όταν οι άνθρωποι του κύκλου μου φέρνουν στο μυαλό τους κάποιον «αυτοδημιούργητο», είναι πολύ πιθανό να αναφέρουν εμένα και τη δουλειά μου. Αυτό που έχω μάθει μέσα από πάμπολλες προσωπικές εμπειρίες είναι ότι όσοι έχουμε σμιλέψει μόνοι μας το πεπρωμένο μας, δημιουργήσαμε κάτι εκ του μηδενός ή βρήκαμε έναν τρόπο για να ζούμε τα όνειρά μας κάνουμε τρία πράγματα πολύ διαφορετικά από τους άλλους ανθρώπους.

Το κοινό μας στοιχείο είναι ότι:

- Αισθανόμαστε διαφορετικά.
- Σκεφτόμαστε διαφορετικά.
- Ενεργούμε διαφορετικά.

Οι διαφορές είναι πάρα πολλές, και αυτό το σύντομο ανάγνωσμα καταλογογραφεί, οργανώνει και ταξινομεί με ακρίβεια τα συναισθήματα, τις σκέψεις και τις ενέργειες τις οποίες τόσο εγώ όσο και πολλοί από τους πελάτες μου έχουμε επαναλάβει προκειμένου να φτάσουμε στις δικές μας εκδοχές επιτυχίας. Αυτά τα συστατικά συνθέτουν τις συμφωνίες που έχουμε με τον εαυτό μας, που, άπαξ και τηρηθούν, δημιουργούν τη μοναδική και επακριβή φόρμουλα η οποία μας επιτρέπει να εμφανιστεί στην πραγματική μας ζωή η επιτυχία που είχαμε φανταστεί.

Το *Πώς ακριβώς να ξεκινήσεις* είναι το εγχειρίδιό σας το οποίο θα σας βοηθήσει να μετατρέψετε μια αξιόλογη ιδέα σε κάτι σπουδαίο.

1 Κάνοντας την αρχή

Επιλέξατε αυτό το βιβλίο επειδή έχετε μια ιδέα για κάτι που σκοπεύατε να ξεκινήσετε, κάτι που σκεφτόσασταν να κάνετε και πιστεύετε ότι θα πάει καλά. Υποθέτω ότι αυτή η ιδέα σας τριβελίζει το μυαλό αρκετό καιρό, αλλά για κάποιο λόγο δεν έχετε καταφέρει να κάνετε την αρχή.

Επιπλέον, στη διαδρομή σας σίγουρα έχετε συναντήσει δεκάδες ανθρώπους που «σχεδόν» πέτυχαν κάτι, που είχαν μια «αξιόλογη ιδέα» και για κάποιο λόγο δεν μπόρεσαν να την πραγματοποιήσουν. Είναι οι άνθρωποι του «μακάρι»...

- Μακάρι να είχα ξεκινήσει να δουλεύω μόνος μου.
- Μακάρι να είχα ξεκινήσει νωρίτερα.
- Μακάρι να είχα ακούσει τις πρώτες συμβουλές.
- Μακάρι να είχα φανεί αρκετά γενναίος για να το προσπαθήσω.

Όλοι μας έχουμε ακούσει τέτοιες ιστορίες και ίσως έχετε πει κι εσείς μερικές.

Δεν ήταν στα σχέδιά μου να γράψω αυτό το βιβλίο.

Για την ακρίβεια, σε καμία περίπτωση δεν ήταν η δική μου *σπουδαία ιδέα* για να την πραγματοποιήσω. Το έγγραφα εξαιτίας της πληθώρας των αιτημάτων από ανθρώπους τους οποίους έχω γνωρίσει στη διαδρομή μου ως επιχειρηματία. Μου κάνουν τη μια ερώτηση πίσω από την άλλη για τα συγκεκριμένα βήματα που χρειάζονται ώστε να μετατραπεί μια ιδέα σε πραγματική επιχείρηση. Όταν μοιράστηκα αυτό το γεγονός με τους εκδότες μου, εκείνοι ανταποκρίθηκαν άμεσα και μου πρότειναν να απαντήσω σ' αυτές τις ερωτήσεις με τούτο το βιβλίο.

Γιατί εγώ; Αν δεν με γνωρίζετε, έχω αρκετά ταπεινές καταβολές. Είμαι γιος οικοδόμου, έβγαλα μόνο το λύκειο και ποτέ δεν μου δόθηκε έστω μία φορά κάποιο επίδομα, ποτέ δεν εξασφάλισα εξωτερική χρηματοδότηση, ούτε περίμενα την ιδανική στιγμή για να περάσω απ' τη θεωρία στην πράξη. Από τότε που ξεκίνησα την πρώτη μου επιχείρηση σε ηλικία 14 ετών, έχω δημιουργήσει και ξεκινήσει, τόσο επιτυχώς όσο και ανεπιτυχώς, εκατοντάδες εμπορικά εγχειρήματα και ιδέες, ενώ ταυτόχρονα έχω προστρέξει σε βοήθεια πολλών πελατών μου για να κάνουν το ίδιο. Με λίγα λόγια, δεν ρωτάω: «Γιατί εγώ;», αλλά: «Γιατί όχι εγώ;»

Έχουν γραφτεί πάρα πολλά βιβλία για το πώς να περνά κανείς από τη θεωρία στην πράξη και πώς να έχει αποτελέσματα, αλλά κανένα σαν κι αυτό. Διαβάζετε ένα ακριβές σχέδιο δράσης με τα ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ βήματα και τις ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ διαδικασίες που απαιτούνται ώστε να υλοποιήσετε τη ΣΠΟΥΔΑΙΑ ιδέα σας. Αυτή είναι ακριβώς η πορεία που ακολούθησα κατ' επανάληψη για να δημιουργήσω κάτι εκ του μηδενός, να κάνω τις ιδέες μου πράξη. Και είναι τα ίδια βήματα που ακολουθώ ακόμα και σήμερα σε κάθε νέο προϊόν, κάθε νέα επιχειρηματική πρωτοβουλία και κάθε νέο πρότζεκτ που ξεκινάω.

Οι συνηθισμένες ερωτήσεις που κατά καιρούς μου έκαναν άρχισαν να επαναλαμβάνονται, και σε γενικές γραμμές είναι οι εξής:

- Πού μπορώ να μάθω πώς να το κάνω;
- Γιατί δεν το έχει κάνει κάποιος άλλος ήδη;
- Ποια είναι η σωστή σειρά για να κάνεις κάτι;
- Πότε είναι η κατάλληλη στιγμή για να το κάνεις;

- Τι γίνεται αν δεν πετύχει;
- Ποιος το έκανε για σένα;
- Πώς τα συνδυάζεις όλα;

Παρόλο που οι φράσεις αυτές τίθενται ως ερωτήσεις, ακούγονται περισσότερο σαν δικαιολογίες ή δεύτερες σκέψεις. Αυτό το βιβλίο είναι ένα εγχειρίδιο οδηγιών που θα σας βοηθήσει να αφήσετε κατά μέρος τις δικαιολογίες και να προσπεράσετε τις δεύτερες σκέψεις, και θα σας οδηγήσει στην αντίπερα όχθη.

Είναι πολύ πιθανό να έχετε εξασκηθεί αρκετά ώστε να βρίσκετε λόγους για να μην ξεκινάτε κάτι. Ίσως μάλιστα να έχετε κοπιάσει περισσότερο για να βρίσκετε δικαιολογίες απ' ό,τι έχετε ασχοληθεί με την ιδέα σας καθαυτή. Ο καταλύτης για να περάσετε επιτέλους στην πράξη δεν πρέπει να είναι η επιτυχία που είχε κάποιος άλλος αξιοποιώντας τη δική σας ιδέα. Ας ξεκινήσουμε ευθύς αμέσως.

Μπορεί να νιώθετε ήδη ότι ίσως καταλαβαίνω κάπως την κατάσταση στην οποία βρίσκεστε. Βλέπετε, η αλήθεια είναι ότι έχω βρεθεί στη θέση σας σε πολλές περιπτώσεις και πιστεύω ακράδαντα ότι ξέρω αρκετά απ' όσα σκέφτεστε. Ο λόγος που τα ξέρω είναι ότι κι εγώ τα ίδια σκέφτομαι. Βιώνω τα ίδια συναισθήματα: τη μεγάλη πίεση, το άγχος από την ανασφάλεια, καθώς και τις μυριάδες επιλογές που πολύ εύκολα μπορούν να σας κάνουν να παραλύσετε και να μην είστε σε θέση να αναλάβετε δράση. Πρόκειται για φυσιολογικά συναισθήματα. Το πρόβλημα προκύπτει όταν δεν κάνουμε κάτι γι' αυτά.

Έχω νιώσει ακριβώς τα ίδια συναισθήματα σε κάθε σημαντικό πρότζεκτ, πρόγραμμα ή επιχείρηση που ξεκίνησα· παρότι πολλά απ' αυτά αποδείχτηκαν επιτυχημένες ιδέες, αυτά τα συναισθήματα εξακολουθούν να υπάρχουν – κάθε φορά ανεξαιρέτως. Αδυνατώ

να τα κάνω να εξαφανιστούν. Αποτελούν απλώς ένα κομμάτι της διαδρομής... δεν είναι κόκκινο φανάρι. Γι' αυτό κι ο μόνος τρόπος που έχω βρει για να τα διαχειρίζομαι είναι να επινοώ συστήματα και διαδικασίες για να τα παρακάμπτω, να ξεπερνώ τη σύνθετη φύση των ανθρώπινων συναισθημάτων και να καθορίζω αδιαπραγμάτευτα ορόσημα που με κάνουν να ξεκινήσω και με σπρώχνουν να μπω στο παιχνίδι.

Όπως συμβαίνει με κάθε ΣΠΟΥΔΑΙΑ ιδέα, η συγγραφή ενός βιβλίου είναι πάντοτε μια εργασία γεμάτη προκλήσεις, και αυτό ισχύει ακόμα περισσότερο για το συγκεκριμένο βιβλίο. Πρόκειται για την υλοποίηση μιας ΣΠΟΥΔΑΙΑΣ ιδέας σχετικά με το πώς να υλοποιείτε μια ΣΠΟΥΔΑΙΑ ιδέα. Ο μόνος τρόπος να προσεγγίσω αυτή τη δουλειά καθαυτή ήταν να ανατρέξω στις εμπειρίες μου μες στα χρόνια και να βασιστώ στην ίδια διαδικασία για την οποία γράφω ώστε να δημιουργήσω το βιβλίο που αυτή τη στιγμή κρατάτε στα χέρια σας. Έτσι ο χρόνος συγγραφής αυτού του βιβλίου έπεσε από τους έξι μήνες στις έξι βδομάδες!

Έχοντας βάλει τη διαδικασία μου σε εφαρμογή, έσκασα ένα βεβιασμένο χαμόγελο καθώς κοίταξα την πρώτη λευκή σελίδα μόλις ξεκίνησα αυτό το βιβλίο. Διότι, όπως και για σας, αυτή η πρώτη λευκή σελίδα του επόμενου κεφαλαίου είναι μεγάλο βάρος και, για να το σηκώσεις, χρειάζονται κατ' αρχάς μερικές στιγμές για να πάρεις θάρρος.

Ενδεχομένως αυτό που με διαφοροποιεί από σας είναι ότι μετά από τόσα χρόνια εντυπωσιακών επιτυχιών και παταγωδών αποτυχιών, καθώς και μια ζωή γεμάτη διδάγματα, μαθαίνεις να εμπιστεύεσαι τη διαδικασία. Γι' αυτόν τον λόγο η διαδικασία που ακολούθησα για να δημιουργήσω αυτό το βιβλίο είναι ακριβώς

η ίδια που εξηγώ και στο βιβλίο. Αυτό που διαβάζετε είναι ένα παράδειγμά της, ένα προϊόν του προϊόντος της, και η εμπιστοσύνη που έδειξα στη διαδικασία προκειμένου να τελειώσω αυτό το έργο –πριν από την προγραμματισμένη του ώρα και σε ένα επίπεδο για το οποίο είμαι ιδιαιτέρως υπερήφανος– αποτελεί έμπρακτη απόδειξη ότι μπορεί να εφαρμοστεί.

Αν έχετε διαβάσει προηγούμενα βιβλία μου, γνωρίζετε ότι συνηθίζω να επικεντρώνομαι στη δράση, με εφικτές στρατηγικές που μπορούν να εφαρμοστούν εύκολα. Αυτό το βιβλίο δεν διαφέρει. Μπορείτε να συνδυάσετε την ανάγνωσή του με τη δυνατότητα να κρατάτε σημειώσεις, να μετατρέπετε αυτές τις σημειώσεις σε ενέργειες, και τότε κι εσείς θα ξέρετε *Πώς ακριβώς να ξεκινήσετε.*

Θα μοιραστώ μαζί σας ένα μικρό μυστικό. Δεν έχετε τον παραμικρό λόγο να ανησυχείτε για το πού ακριβώς βρίσκεται το σημείο εκκίνησης της ΣΠΟΥΔΑΙΑΣ ιδέας σας· έχετε ήδη ξεκινήσει. Ακόμα κι αυτή τη στιγμή βρίσκεστε σε κίνηση, και αυτό που έχετε να επιλέξετε είναι αν θα τροφοδοτήσετε την επιτυχία της ή θα συνεχίσετε κανονικά τη μέρα σας και θα την ξεχάσετε. Το σημείο εκκίνησης το βλέπετε ήδη πίσω σας μέσα από τον καθρέφτη· και μια άλλη καλή είδηση είναι ότι δεν φαίνεται πουθενά στον ορίζοντα γραμμή τερματισμού.

Το επόμενο πρακτικό βήμα σας

Γράμμα στον εαυτό σας

Αυτή είναι η πρώτη σας δέσμευση. Αν πρόκειται να προχωρήσετε την ιδέα σας, τώρα είναι η στιγμή για να αποφασίσετε να το αποφασίσετε. Θα το κάνετε όντως; Ναι ή όχι; Φυσικά, μπορείτε να αποφασίσετε να μην το κάνετε· ακόμα και αυτή είναι μια επιλογή που έχετε το δικαίωμα να κάνετε. Είναι οκεί να επιλέξετε να σταματήσετε κάτι ή να το εγκαταλείψετε εντελώς. Αλλά είναι, επίσης, απολύτως απαραίτητο, εφόσον επιλέξετε να κάνετε κάτι, να δεσμευτείτε σε αυτή την επιλογή. Κανείς δεν έμαθε να κολυμπάει στέκοντας έξω απ' την πισίνα, κανείς δεν έγινε ροκ σταρ χωρίς να επιλέξει κάποιο μουσικό όργανο και κανείς δεν ανέβηκε βουνό χωρίς να κάνει το πρώτο βήμα.

Η δράση και η ανάληψη ευθύνης οδηγούν σε αποτελέσματα, και αυτό με έκανε να καταλάβω ότι οι άνθρωποι αναλαμβάνουν δράση μόνο σε δύο τομείς της ζωής τους:

1. Σ' αυτά που απολαμβάνουν να κάνουν.
2. Σ' αυτά για τα οποία είναι υπόλογοι.

Με δεδομένο ότι πρόκειται για κάποια δική σας ιδέα, υποθέτω ότι δεν υπάρχουν και πολλοί άνθρωποι στους οποίους λογοδοτείτε γι' αυτή. Δική σας δουλειά, εκτός των άλλων, είναι να θέσετε σήμερα μια συγκεκριμένη καταληκτική ημερομηνία στην οποία θα έχετε φτάσει σ' ένα πρώτο σημαντικό σημείο ελέγχου. Όταν ορίσετε αυτή την προθεσμία, πάρτε μια λευκή κόλα χαρτί και συντάξτε χειρόγραφα μια επιστολή προς τον εαυτό σας. Η επιστολή έχει την εξής μορφή:

Αγαπητέ [γράψτε το όνομά σας]

Σήμερα είναι [γράψτε την ημερομηνία ολοκλήρωσης] και είμαι
πραγματικά περήφανος για όλα όσα έχεις καταφέρει.

Είναι καταπληκτικό που κατάφερες να [γράψτε τι σχεδιάζετε να
επιτύχετε].

Αναμφίβολα θα νιώθεις [περιγράψτε τα συναισθήματά σας].

Εσύ με εμπνέεις στη ζωή και χωρίς εμένα δεν θα είχα τίποτα.

Ξεευχαριστώ για όλα όσα κάνεις και αισθάνομαι ενθουσιασμένος
για το μέλλον μας.

Με πολλή αγάπη

[Γράψτε το όνομά σας]

Αφού ολοκληρώσετε το γράμμα, βάλτε το σε έναν φάκελο με τα δικά σας
στοιχεία και εμπιστευτείτε το σε κάποιο αγαπημένο σας πρόσωπο,
το οποίο θα σας το ταχυδρομήσει την ημερομηνία που έχετε θέσει
ως καταληκτική.

Φιλοσοφώντας

«Κάθε αρχή και δύσκολη. Αυτό δεν σημαίνει ότι και από κει και πέρα όλα θα είναι παιχνιδάκι, αλλά το να φανείτε αρκετά γενναίοι ώστε να ξεκινήσετε είναι το μόνο που χρειάζεστε, κι από τη στιγμή που θα κατακτήσετε την ικανότητα να κάνετε την αρχή, θα έχετε αποκτήσει τη δυνατότητα να ξεκινάτε όσες φορές το θέλετε».

@philmjonesuk

2

Σταματήστε να ζητάτε την άδεια των άλλων

Θυμάμαι ένα συγκεκριμένο περιστατικό από το 2006: Καθόμουν σε ένα τραπέζι και έτρωγα με μερικούς ανθρώπους με τους οποίους έκανα παρέα εκείνη την εποχή. Στη διάρκεια της κουβέντας μοιραζόμουν κάποιους απ' τους οραματισμούς μου για το μέλλον, τα σχέδιά μου να

αναπτυχθώ και το πώς έβλεπα
τη ζωή μου να διαμορφώνεται μετά
από κάποια χρόνια. Για πολλούς
οι φιλοδοξίες μου μπορεί να
ήταν κάπως μεγαλεπήβολες,
στην πλειονότητα ίσως φαίνονταν
υπερβολικά αισιόδοξες· πάντως,
τα σχόλια καθαυτά με σημάδεψαν
για πάντα. Και σαν να μην έφτανε
αυτό, τα λόγια που άκουσα προήλθαν
από τους ανθρώπους που θεωρούσα
κατεξοχήν υποστηρικτές, φίλους και
συμμάχους μου.

Η αντίδραση ήταν: «Πω πω, Φιλ, είσαι τόσο ονειροπόλος» – λες και αυτό ήταν κάτι κακό. Εκείνο που πραγματικά με εκνεύρισε ήταν τα κελαρυστά χάχανα που συνόδευσαν τα λόγια. Βλέπετε, το όνειρο είναι κάτι αμφίσημο, πιθανόν ακόμα κι ανεξέλεγκτο, κι επίσης κάτι που ενδέχεται «απλώς να τύχει»· δεν έβλεπα καθόλου έτσι το μέλλον μου. Ονειρευόμουν με τα μάτια ανοιχτά, καταστρώνοντας σχέδια και αναλαμβάνοντας δράση. Έκανα όλα αυτά που έκανα ανέκαθεν.

Κατέληξα να αμφισβητώ πολύ τον εαυτό μου, τον τρόπο σκέψης μου και τη ζωή μου γενικότερα. Αυτή η στιγμή επρόκειτο να λειτουργήσει καταλυτικά ώστε να αλλάξω τη ζωή μου, καθώς έκανα μια τεράστια ανακάλυψη: Αναζητούσα επιβεβαίωση, ίσως ακόμα και την άδεια από τους ανθρώπους του περιβάλλοντός μου, ότι πήγαινα προς τη σωστή κατεύθυνση. Ωστόσο, εδώ είναι η παγίδα: Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν πιστεύουν σε κάτι που είναι καινούριο, διαφορετικό ή έξω απ' τις συνήθειές τους. Μου πήρε πολύ καιρό να το συνειδητοποιήσω αυτό.

Όταν στην πορεία μας πασχίζουμε να πετύχουμε κάτι δύσκολο, είναι πολύ φυσικό να αναζητούμε ενθάρρυνση, αποδοχή και επιδοκιμασία από τους άλλους σε σχέση με τους στόχους μας. Αυτή η λαχτάρα να πάρουμε την έγκρισή τους μπορεί εύκολα να βάλει ένα τεράστιο εμπόδιο στον δρόμο μας και να τροφοδοτήσει περαιτέρω την αρνητική φωνή της αυτοαμφισβήτησής μας.

Η αυτοαμφισβήτηση αναγνωρίζεται εύκολα σε κάποια απ' τις εξής σκέψεις:

- Θα γελάνε οι άλλοι μαζί μου.
- Πιθανότατα έτσι κι αλλιώς θα αποτύχει.
- Δεν είμαι έτοιμος ακόμα.
- Είμαι πολύ απασχολημένος για να το κάνω τώρα.
- Δεν ξέρω πώς να το κάνω.
- Είναι πολύ δαπανηρό.

Το πρόβλημα με αυτές τις σκέψεις είναι ότι μεταθέτουν την ευθύνη για την επίτευξη των στόχων που επιδιώκετε έξω από τον έλεγχό σας, σε μια φανταστική εξωτερική πηγή. Κάνοντας τέτοιου είδους δηλώσεις (ακόμα και στο μυαλό σας μόνο), αναζητάτε χειροπιαστά επιχειρήματα που να δικαιολογούν γιατί το σχέδιό σας δεν μπορεί να πάει καλά και αναπτύσσετε περιοριστικές αυτοαντιλήψεις σε σχέση με την επίδραση που εσείς προσωπικά μπορείτε να ασκήσετε στο αποτέλεσμα που θα έχετε.

Το μυαλό είναι επικίνδυνο πράγμα· ο μέγας Χένρι Φορντ (Henry Ford) ήταν αυτός που είπε το περιβόητο: «Είτε πιστεύεις ότι μπορείς είτε πιστεύεις ότι δεν μπορείς, δίκιο έχεις». Αυτό ισχύει ακόμα περισσότερο σ' αυτή ακριβώς τη φάση. Η αυτοεκτίμησή σας είναι σημαντικό κεφάλαιο για την πρόοδό σας, και όταν της φέρεστε με ευγένεια, την προστατεύετε και την τροφοδοτείτε με ό,τι χρειάζεται, αποκτάτε έναν σημαντικό σύμμαχο που παραμένει αφοσιωμένος σ' εσάς και στο έργο σας.

Δική σας επιλογή είναι να δείτε ένα εμπόδιο στον δρόμο σας ως αδιέξοδο ή ως αφορμή παράκαμψης. Πολλά πράγματα στη ζωή μας δεν μπορούμε να τα αλλάξουμε, αλλά το πώς τα βλέπουμε είναι πάντα υπό τον απόλυτο έλεγχό μας. Απ' τη στιγμή που θα αρχίσετε

να σκέφτεστε διαφορετικά τα εμπόδια που συναντάτε θα βρείτε την ενέργεια να θέσετε σε κίνηση τις δράσεις σας, και αυτή η κίνηση θα έχει ως κατάληξη να αξιοποιήσετε τις δυνατότητες. Στο χέρι σας είναι να δημιουργήσετε εύκολα έναν καταλύτη για αυτή την κίνηση μετατρέποντας τις δηλώσεις που κάνετε σε ερωτήσεις και μεταφέροντας ξανά τον έλεγχο της κατάστασης εκεί όπου ανήκει – σε ΕΣΑΣ!

Δανείζομαι μια παρατήρηση ψυχολογικής φύσεως από προηγούμενο βιβλίο μου, το *Τι ακριβώς να πεις*, για να προτείνω μια ιδανική εισαγωγή γι' αυτές τις ερωτήσεις με τις λέξεις «Τι πρέπει να συμβεί για να...» ή «Τι θα συμβεί αν...».

Όταν αλλάζεις τις δηλώσεις που αναφέρθηκαν πιο πάνω σε ενεργητικές ερωτήσεις, εμπλέκεις στην προσπάθεια το δημιουργικό κομμάτι του μυαλού σου, που είναι προορισμένο να επιλύει προβλήματα. Περνάς από το πώς σκέφτονται οι περισσότεροι άνθρωποι στο πώς ΑΚΡΙΒΩΣ θα πρέπει να σκέφτεσαι εσύ:

- Τι θα συμβεί αν γελάνε οι άλλοι μαζί μου;
- Τι θα συμβεί αν αποτύχει;
- Τι πρέπει να συμβεί για να νιώσω έτοιμος;
- Τι πρέπει να συμβεί για να του δώσω προτεραιότητα;
- Τι πρέπει να συμβεί ώστε να αποκτήσω τις δεξιότητες που μου λείπουν;
- Τι πρέπει να συμβεί ώστε να συγκεντρώσω τα κεφάλαια για να ξεκινήσω;

Προχωρώντας στο θετικό βήμα να μετατρέψετε τα προβλήματά σας σε προκλήσεις και τις αυτοπεριοριστικές πεποιθήσεις σας σε προβληματισμούς, πολύ γρήγορα διαμορφώνετε έναν χειροπιαστό

οδικό χάρτη βημάτων προόδου. Αυτές οι ενέργειες σας επιτρέπουν να πάρετε τον πλήρη έλεγχο της κατάστασής σας.

Ο Στιβ Τζομπς (Steve Jobs) είπε κάποτε: «Δεν είναι ευθύνη των καταναλωτών μας να ξέρουν τι θέλουν». Αυτό ακριβώς το σκεπτικό οδήγησε στη δημιουργία του iPad. Αν έχετε μια ΣΠΟΥΔΑΙΑ ιδέα, είναι δική σας ευθύνη να την προχωρήσετε. Κανείς άλλος δεν είναι υποχρεωμένος να σας κάνει τη δουλειά, κανείς άλλος δεν είναι ανάγκη να πιστεύει σ' εσάς και κανείς άλλος δεν θα ωφεληθεί από την επιτυχία σας περισσότερο από σας.

ΕΜΠΡΟΣ ΛΟΙΠΟΝ, ΕΤΟΙΜΑΣΤΕΙΤΕ, ΞΕΚΙΝΑΜΕ!

Μακάρι να είχα ξεκινήσει να δουλεύω μόνος μου.

Μακάρι να είχα ξεκινήσει νωρίτερα.

Μακάρι να είχα ακούσει εκείνη τη συμβουλή.

Μακάρι να είχα το κουράγιο να προσπαθήσω.

Το *Πώς ακριβώς να ξεκινήσεις* είναι ο πρακτικός σας οδηγός για να αρχίσετε να πραγματοποιείτε το όνειρο, τον στόχο ή το όραμα που έχετε για τη ζωή σας και να ξεκολλήσετε από τα «Μακάρι». Γεμάτο με προσγειωμένες συμβουλές, εμπειρίες βγαλμένες από τη ζωή και διαφωτιστικά παραδείγματα, το *Πώς ακριβώς να ξεκινήσεις* σας παρέχει τα εργαλεία που χρειάζεστε για να ξεκινήσετε το δικό σας ταξίδι. Το δικό σας ταξίδι για να πραγματοποιήσετε το άπιαστο όνειρό σας.

Σχεδιασμένο ως ένα σύντομο βιβλίο γεμάτο σπουδαίες ιδέες, το *Πώς ακριβώς να ξεκινήσεις* περιέχει πρακτικές πληροφορίες χωρίς την περιττή κι εκνευριστική σάητσα που συχνά τις συνοδεύει. Μέσα από τις σελίδες του, θα μπορέσετε να μεταφράσετε την ιδέα ή το όνειρό σας σε απλή, αποφασιστικά και συγκεκριμένα βήματα, έτσι ώστε να αντιμετωπίσετε ό,τι σας κρατάει πίσω, να υπερνικήσετε τους φόβους σας και να συνεχίσετε να εξελίσσεστε.